

SPOJENÍ

V OPERAČNÍ MANÉVROUJÍCÍ SKUPINĚ

Bojová činnost operační manévrující skupiny bude záviset na cíli a zámyslu operace frontu, způsobu zasazení, síle a složení, stavu a bojeschopnosti vojsk, na uskupení, síle, bojových možnostech a způsobu vedení bojové činnosti nepřítele a na terénních podmínkách.

Protože v průběhu bojové činnosti může docházet ke změně úkolu operační manévrující skupiny, budou vysoké požadavky kladené na organizaci a zabezpečení velení jak skupině, tak i uvnitř operační manévrující skupiny.

Hlavním prostředkem velení vojskům je včasné, nepřetržitě, spolehlivé a utajené spojení. Organizace spojení s operační manévrující skupinou bude vycházet z obecně platných zásad v souladu s

- rozhodnutím velitele svazu,
- pokyny NS,
- nařízením pro spojení nadřazeného štábu,
- možnostmi spojovacích sil a prostředků.

Současně však bereme v úvahu, že z různých možností použití operační manévrující skupiny vyplývají pro organizaci spojení zvláštnosti, které musíme při organizaci spojení respektovat.

Jde především o vysokou manévrovost skupiny do značné hloubky obrany nepříteli a o možnost jejího zasazení na kterémkoliv směru v celém útočném pásmu armády nebo frontu. Proto při zabezpečení spojení budeme klást hlavní důraz na organizaci rádiového utajeného spojení, na využití jeho předností, tj. rychlost zřizování spojení, možnost za-

bezpečít spojení za pohybu nebo z krátkých zastávek na velké vzdálenosti systémem přímých spojů. Současné KV rádiové prostředky typu R-140 svými technickými parametry, zejména druhy provozu a výkonem, rádiové spojení na velké vzdálenosti plně zabezpečují.

V současných podmínkách předpokládaného vedení operací za oboustranného použití jaderných zbraní, kdy vlivem ionizace prostředí dochází k silnému rušení KV kmitočtového pásma, je účelné zdvojit základní rádiové velitelské spojení KV, VKV rádiovým spojením. Vzhledem k menšímu dosahu těchto stanic, bude nutná retranslace rádiového provozu. Bude výhodné k zabezpečení velení využít spojovacích prostředků vzdušného místa velení. Můžeme tedy konstatovat, že při správné organizaci a vhodném využití možností rádiových prostředků, rádiové spojení zabezpečí velení operační manévrující skupině přímo z velitelského stanoviště armády nebo frontu.

Vzhledem k předpokládanému rychlému pronikání operační manévrující skupiny do hloubky nepřátelské sestavy, bez zavazání se do bojové činnosti využíváním mezer k pronikání do sestavy nepříteli, nebude zpravidla (ve většině případů) reálné zabezpečovat radioreléové spojení. Není reálné zejména proto, že budování radioreléového spojení na velké vzdálenosti vyžaduje vytváření reléových stanic po 40–50 km při zabezpečení přímé viditelnosti, je značně závislé na konfiguraci terénu a při rychlých změnách situace, změnách směru postupu operační manévrující skupiny v hloubce operační sestavy

nepřítele by budování radioreléového spojení vyžadovalo zasazení značného množství radioreléových prostředků i vyčlenění poměrně velkého množství vševojskových jednotek k zabezpečení jejich ochrany.

Budování linkového spojení za operační manévrující skupinou je z hlediska časového i materiálového naprosto nemožné.

Dalším druhem spojení, který zabezpečuje vytvoření kvalitních spojovacích kanálů, může zdvojit rádiové spojení a zvýšit tak spolehlivost spojení a velení operační manévrující skupině, je troposférické spojení. Současné prostředky troposférického spojení umožňují zabezpečit přímé spojení (bez retranslačních stanic) na vzdálenost 150 km. To znamená, že při vybavení operační manévrující skupiny troposférickou stanicí můžeme zabezpečit spojení a velení této skupině přímo z velitelského stanoviště armády do hloubky 80–100 km od čáry dotyku.

Pro zabezpečení troposférického spojení velitele frontu s operační manévrující skupinou bude, vzhledem ke vzdálenosti velitelského stanoviště od předního okraje, účelné umístit na vhodném místě za prvosledovými jednotkami retranslační stanici a zabezpečit tak kvalitní přímé spojení do hloubky 100–150 km. Výhodou troposférického spojení oproti rádiovému spojení je jeho větší odolnost proti účinkům jaderných zbraní, záměrnému rušení a odposlechu. Neumožňuje však spojení za pohybu.

Velení operační manévrující skupině můžeme veliteli frontu nebo armády zabezpečit komplexním využitím rádiového KV i VKV spojení, troposférického spojení a prostředků zvláštního armádního spojení.

Proměnné složení operační manévrující skupiny, její vytváření z vojsk prvního nebo druhého sledu, popř. z vojsk obou sledů v závislosti na situaci a úkolu je z hlediska organizace spojení druhou zvláštností, se kterou při plánování spojení musíme počítat. Pro zabezpečení spojení s operační manévrující skupinou i uvnitř této skupiny bude nejvýhodnější ta varianta, kdy operační manévrující skupina armády bude vytvářena z tankové divize posílené dělostřelectvem a ostatními druhy vojsk, u frontu z tankové armády vyčleněné z prvního nebo druhého sledu. Nejvýhodnější proto, že si spojení mohou zabezpečit organickými spojovacími jednotkami a prostředky. Organizaci spojení a provozní údaje není třeba měnit, spojení s posilovými svazky

a útvary řešíme podle platných zásad a připravené varianty spojení.

Obtížnější pro organizaci spojení bude varianta, budou-li operační manévrující skupinu tvořit vojska z prvního i druhého sledu o větší síle než jeden svazek. Pak bude pro organizaci spojení rozhodující způsob velení. Velením může být pověřen jeden z velitelů divizí, nebo může být vyčleněna skupina ze štábu (frontu nebo armády). Náčelník spojovacího vojska musí vyčlenit spojovací prostředky pro zabezpečení spojení velitele armády nebo frontu se skupinou. Tato varianta bude vyžadovat změnu organizace spojení, vydání nových provozních údajů, v některých rádiových sítích změny ve složení účastníků, změny kmitočtů atd. Tyto změny musí proběhnout v krátkém časovém období, protože prvosledové jednotky jsou v přímém dotyku s nepřítelem a dlouhodobější přerušení spojení a tím i velení těmto jednotkám by mohlo ovlivnit celkovou situaci v neprospěch vlastních vojsk. V žádném případě bychom neměli měnit organizaci spojení a provozní údaje v rámci pluku.

Další zvláštností bojové činnosti operační manévrující skupiny, která bude mít vliv na organizaci spojení, je vyčlenění speciálních odřadů k ničení důležitých objektů vzdálených od stanoveného směru postupu skupiny s cílem umožnit tím aktivní bojovou činnost skupiny v širokém pásmu, narušit systém velení a manévr silami nepřítele a zejména uchovat volnost manévru hlavních sil operační manévrující skupiny a vytvořit podmínky pro soustředění hlavního úsilí na rozhodujícím směru.

Tato činnost předpokládá předem organizovat na všech stupních zvláštní rádiové směry (sítě) pro zabezpečení spojení. Vzhledem k manévrovatosti těchto skupin bude hlavním a ve většině případů jediným spojením rádiové spojení. Jakými rádiovými prostředky spojení zabezpečíme a v jaké rádiové síti, to bude záviset na složení, úkolu a hlavně na způsobu velení odřadu. V současných podmínkách však nepočítáme s tím, že bychom pro spojení se speciálními odřady mohli využít zařízení automatického utajení. Vzhledem k bojovému použití v hloubce nepřátelské sestavy by mohlo dojít ke kompromitaci dokumentace v případě zničení odřadu nepřítelem a tím ke ztrátě výhody utajení při velení vojskům. Chci zdůraznit, že ochrana utajovacích zařízení ve spojovací soustavě operační manévrující skupiny, zabezpečení rychlého zničení dokumentace a zabránění tomu, aby přišla do rukou nepřítele je prvořadou

povinností velitelů, spojovacích funkcio-
nárů i obsluh těchto zařízení.

Vytvoření, zasazení a vedení bojové
činnosti operační manévrující skupiny
bude klást zvýšené nároky na organizaci
součinnosti a s tím i zvýšené nároky na
organizaci součinnostního spojení. Řešení
součinnostního spojení bude vycházet
z úkolu, který má skupina plnit. Obecně
přípravu součinnostního spojení zaměří-
me na řešení spojení vševojskových útva-
rů a jednotek s dělostřelectvem, letec-
tvem, s ženijními jednotkami (zejména
při překonávání vodních toků), s jednot-
kami prvního sledu při zasazení skupiny,
s taktickým popř. operačním vzdušným
výsadkem, který má působit ve prospěch
operační manévrující skupiny, i na sou-
činnost mezi skupinami armád a frontu
při vytváření podmínek pro obklíčení ne-
přátelského uskupení atd. Možné varianty
součinnostního spojení rozpracujeme již
v období plánování zasazení operační ma-
névrující skupiny tak, aby odpovídaly zá-
měrům velení a současně vytvářely pod-

mínky pro rychlou změnu organizace spo-
jení podle vývoje bojové situace.

Důležitou otázkou je zabezpečení odol-
nosti spojení při vedení bojové činnosti.
Jde o využívání spojovacích prostředků
umístěných v obrněné technice, musíme
dbát na její budování spojovacích uz-
lů a prostředků, řešit jejich ochranu a
obranu, vhodně využívat ochranných
vlastností terénu, vytvářet organizační
i materiální předpoklady pro obnovu spo-
jení při možném vyřazení míst velení
i k obnově spojení v podmínkách použití
jaderných zbraní nepřítelem.

Použití operačních manévrujících sku-
pin v útočné operaci frontu a armády je
novým způsobem efektivního použití vojsk
v soudobých podmínkách vedení bojové
činnosti. Vynucuje si i nový přístup k or-
ganizaci a zabezpečení spojení již v ob-
dobí plánování operace. Klade však pod-
statně vyšší nároky na reálné zabezpečení
spojení a v první řadě na zabezpečení
a využívání rádiového utajeného spojení
na operačním stupni velení.